

“We scoren even goed als witte scholen”

* Het Belang van Limburg/West, Het Belang van Limburg/Zuid-Oost, Het Belang van Limburg/Noord, Het Belang van Limburg/Hasselt, Het Belang van Limburg/Oost, Het Belang van Limburg/Zuid-West, Het Belang van Limburg/Genk

GENK In de Europaschool in de Genkse wijk Kolderbos zitten maar liefst 24 verschillende nationaliteiten, slechts 5 procent is er Belgisch. Een zogenaamde concentratieschool. Wat helaas vaak ook gepaard gaat met maatschappelijke kwetsbaarheid. Bijna 70 procent van de leerlingen is er, volgens de criteria van de Vlaamse overheid, kansarm. “Kansarmoede is niet positief, maar wij proberen het wel op een positieve manier te benaderen”, zegt directeur Hubert Cral. “Onze inspanningen worden geapprecieerd. Door de inspectie, de kinderen én de ouders.”

“Volgens de criteria (zie kader onder) is 60 tot 70 procent van onze leerlingen kansarm”, zegt Hubert Cral, directeur van de Genkse Europaschool. “60 procent van onze leerlingen is van Turkse origine, 20 procent heeft Marokkaanse roots, 15 procent is van andere origine (van Pools tot Russisch en Afgaans) en slechts 5 procent is Belgisch. Al zegt afkomst zeker niet alles. Onze Belgische leerlingen zijn kansarm, onze kansrijke leerlingen zijn van Turkse of Marokkaanse origine.”

Signalen

Toch zie je niet altijd dat een leerling kansarm is. “Onze leerkrachten volgen regelmatig navorming om signalen van kansarmoede te herkennen”, vertelt hij. “Zeker voor nieuwe leerkrachten is dat niet zo simpel. Signalen zijn bijvoorbeeld een brooddoos die niet goed gevuld is, huiswerk dat vuil is. Een kind dat vaak moe, humeurig of bang is. Als we bij Moederdag vragen om een foto van mama mee te nemen, zijn er maar drie of vier kinderen die eentje bij hebben. ‘Ik had er geen’ of ‘ik heb enkel foto’s op mijn gsm’, horen we dan. Het kan gaan om kleine dingen. Een leerkracht die dit niet weet, kan zich opjagen. Maar wij proberen het niet negatief te zien. Wij willen al onze leerlingen gelijke kansen geven. Daar krijgen we als school ook extra middelen voor: de SES-middelen (die afhankelijk zijn van de Sociaal-Economische Status van de leerlingen, nvdr.). Zo hebben we dankzij die middelen een fulltime ‘snoezelfuf’: ze praat met de leerlingen, neemt hen apart om te horen hoe ze zich voelen. We hebben ook een leerkracht van Turkse origine die tolkt, die helpt met papierwerk. We gebruiken de middelen bijvoorbeeld ook voor pennenzakken met pennen en potloden. En we hebben een aantal iPads op school. Tegenwoordig wordt er al spelend geleerd via apps, maar veel van onze kinderen hebben thuis geen tablet. Met onze iPads kunnen ze tijdens de speeltijd of na de les oefenen. Zo zijn ze digitaal een beetje mee. We vinden het ook belangrijk dat al onze leerlingen met alles mee kunnen doen: toneel, zwemmen, uitstappen. Zo gaan we één keer in zes jaar op bos- of zeeklasse. Twee jaar lang kunnen ze sparen. Soms lukt dat niet. Dan gaan we na hoe dat komt. Voor sommige gezinnen is 10 euro heel veel geld. De schoolraad kan dan tussenkomen. Al geven we nooit iets gratis, ze moeten zelf ook een inspanning doen.”

Onze leerkrachten volgen regelmatig navorming om signalen van kansarmoede te herkennen Hubert CralDirecteur Europaschool

Wisselwerking

Volgens Cral is er ook een goede wisselwerking tussen de school en de wijk. “In Kolderbos hebben we het geluk dat er een heel netwerk is waar we op kunnen terugvallen: de wijkmanager, Rimo, Gigos, de mosque. We staan er niet alleen voor. In Kolderbos is de wijk een sterkte. Dat is er niet zomaar gekomen, dat is een proces van 15 jaar.”

Inspectie

De vele inspanningen worden beloond: de Europaschool heeft vorig jaar een positieve doorlichting van de inspectie gekregen. “We moeten heel hard werken om de eindtermen te halen, maar het lukt”, zegt Cral. “Je weet niet door welke bril de inspectie gaat kijken, maar ze waren positief. Volgens een onderzoek van de Universiteit van Antwerpen scoorden wij als concentratieschool even goed als gemengde en witte scholen. Soms is het gemakkelijker om een volledige concentratieschool te zijn. Het is keihard werken, maar die extra inspanningen worden wel geapprecieerd. Niet alleen door de inspectie, zeker ook door de ouders en de kinderen. Onze leerkrachten moeten op thuisbezoek gaan. Zo kunnen ze met eigen ogen zien hoe de thuissituatie is. Ouders weten dat we langskomen en hebben dat ook graag. We steken hier enorm veel tijd in, helpen ouders waar we kunnen. Ze zijn ook niet van alles op de hoogte. Ze weten bijvoorbeeld niet dat ze een busabonnement ook voor 50 in plaats van 250 euro kunnen aanvragen. Wij helpen met die aanvraag, zetten hen op weg. We pakken hen bij het handje. En dat appreciëren ze enorm. Mijn secretaresse, die pas op pensioen is, zei altijd: ‘ik doe halftijds secretariaatswerk en werk halftijds op een sociale dienst’. Dat hoort erbij voor ons. Ik zou nooit willen ruilen.”

Hanne DE BELIE

Copyright © 2017 Concentra. Alle rechten voorbehouden